

at ministeren nu på et tidspunkt vil sige, at der er kommet en betænkning fra Udvisningsudvalget, og nu tager ministeren fat. Det er der ikke rigtig nogen, der længere tror på sker med det tempo og den entusiasme, som bør ligge til grund for det her. Det, vi har hørt, er, at ministeren vil komme med et eller andet efter sommerferien.

Der er udlændinge, der hæver bistandshjælp, har fået asyl eller er sikret opholdstilladelse, f.eks. gennem fupægteskaber, og de kvitterer for al den godgørelse, som Danmark har vist dem, ved at grine ad deres danske værter, for hver evig eneste gang, politiet indfanger forbryderne, løslader domstolene dem igen. Landets krisecentre bestormes af fremmede kvinder, som panisk flygter fra deres voldelige ægtefæller. Er det kulturberigelse? Jeg synes det ikke.

Medierne har bragt rædselsberetninger om unge piger, som myrdes af deres egne brødre og fædre, fordi de selv vil vælge deres ægtefælle. Er det kulturberigelse? Jeg synes det ikke.

Rundt om i landet vandrer kriminelle udlændinge, som i deres hjemlande er eftersøgt for alle tænkelige forbrydelser helt op til mord og terrorisme. Justitsministeriets og Rigspolitiets egne statistikker for vold, narko og mord fortæller med meget stor tydelighed, at de fremmede er mere kriminelle end danskere; det samme gælder i øvrigt berigelsesforbrydelser. Er det kulturberigelse? Jeg synes det stadig væk ikke.

Ghetto efter ghetto skyder op specielt i de større danske byer: Vollsmose i Odense, Gjellerupparken i Århus, Nørrebro og Vesterbro i København og ikke mindst i de storkøbenhavnske kommuner ude på Vestegnen. I flere af områderne er over halvdelen af indbyggerne fremmede. I flere af folkeskolerne i disse områder er op mod 90 pct. af eleverne fremmede. På landsplan – hvis man tager alle skoler med – er det 5 pct., men i visse af fremmede meget tæt bebyggede områder er det helt op til 90 pct., mens de sidste 10 pct. som oftest er danske børn fra socialt meget svage familier, altså danskere, som egentlig gerne ville sende deres børn i en dansk skole, men som af økonomiske eller sociale årsager simpelt hen ikke magter det.

Boligkarré efter boligkarré overtages af fremmede, og så såre den første fremmede familie flytter ind, begynder danskerne i ejendommen at se sig om efter noget andet. Den integration, som ministeren talte så varmt og tilløkkende om, har vist sig at være aldeles forfejlet. De fremmede, specielt muhamedanerne, ønsker

simpelt hen ikke integration. Familiernes unge piger tvinges til ægteskab med andre tyrkere eller pakistanere, og de unge mænd rejser gerne til Syden for at gøre ligeså og fejre bryllup dér; for flygtringenes vedkommende fejres der endda ofte en bryllupsfest i netop det land, de er flygtet fra.

Asylanter svindler og bedrager i et stort omfang de godtroende danskere. Visse af dem nægter således at fortælle, hvor de kommer fra, og alligevel oppebærer de bistandshjælp. Andre – som Danmark har underholdt i månedsvis, og som herefter nægtes asyl – går under jorden her for at modtage hjælp af en organisation, dukker frem et års tid efter og får så alligevel opholdstilladelse af humanitære årsager. Atter andre er ikke det fjerneste forfulgt i deres hjemland eller på flugt fra krig. I mange tilfælde har deres historier været direkte løgnagtige, og kun en promise af de fremmede fra lande i krig kunne drømme om at rejse tilbage til deres fædreland, selv når krigen for længst er forbi.

Danskerne er generelt utrygge, bekymrede og uheldige ved situationen og i det hele taget ubehageligt berørt af den førte fremmedpolitik, men til trods for at rigtig mange efterhånden løfter deres røst, tigger og beder Folketinget om dog i det mindste at tage danskerne med på råd, når hele Danmarks livsbetingelser ændres, afvises det hver evig eneste gang.

Folkeafstemninger har desværre trange kår i Danmark. Der lovgives stadig skrapere og stadig mere autoritært for derved at tvinge danskerne til at elske de fremmede. Det gælder særlig lovgivning på arbejdsmarkedet, ja, selv grundlovens forsikring om, at censur aldrig ville kunne genindføres, har Folketinget blæst på ved indførelse af straffelovens § 266 B.

Andengenerationsindvandrere udgør nu halvdelen af de unge kriminelle, som anbringes på landets lukkede døgninstitutioner. Jeg kunne desværre fortsætte og fortsætte, for listen over de ulykker, den fremmede tilstrømning til Danmark har medført, er endeløs. Men i stedet for modigt at standse ulykkerne ved fundamentalt at ændre landets udlændingepolitik bruger politikerne i Folketinget og i kommunerne energi og penge på blot af afbøde de allerværste problemer.

Det er jo i virkeligheden den socialdemokratiske tankegang i en nøddeskal: Problemerne løses ikke ved at fjerne dem, man tror, man kan afhjælpe dem ved at bevilge yderligere tilskud. I dette tilfælde bevilges yderligere millionbeløb